

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

XIV. De Ecclesiastico Interdicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

Si ordinarius fiat per surreptionem impetratam ab Apostolica sede absolutorem, debet remittere perperam absolutum ad sedem Apostolicam: si vero hoc fibi non constet, sed suspicetur, debet absolutum cogere ad purgationem. h. d.

Quoniam si confiterit a excommunicatum occultatis excessibus, pro quibus in iudicio lata fuerit, excommunicationis suae causam aliam pratendentem, ab Apostolica sede absolutionis beneficium impetrasse, eundem debet ordinarius Ecclesiastica censura compellere, ut cum literis suis rei veritatem contingitibus ad sedem Apostolicam redeat: si vero illud liquidò non confiterit, eum tamen ordinarius, quòd veritatem confessus non fuerit, suspectum habeat, ad purgationem pratendam, quòd verum falsus fuerit, compellet.

Absolutus vi, vel metu, duplici excommunicatione innodatur. h. d.

Illud etiam admonendi sumus, quòd licet vi, vel metu facta regulariter mero iure teneant: si quis tamen ab excommunicationis, suspensionis, vel interdicti sententia, absolutionis aut revocationis cuiuscunque beneficium per vim vel metum extorserit, vel illud violentia crecat audacia, qui absolutionem, vel revocationem vi vel metu extorserit, quasi propria consorsus sagitta, iteratè excommunicationis sententia subiacet.

Excommunicatus, cui Papa communicat, non propterea censetur absolutus, nisi Papa id exprimat. h. d.

Notissimè b sciendum est, quòd si Apostolicus etiam scienter excommunicato participet literis, fortè cum salutationis alloquio destinatis verbis c, osculo, seu alio quovis modo, ipsum per hoc absolvere nulla ratione censetur, nisi forsitan exprimat, velle illum ex hoc pro absoluto haberi. Hæc de excommunicationis sententia delibasse sufficiant: nunc de interdicto Ecclesiastico & suspensione pauçis discipiamus.

DE ECCLESIASTICO INTERDICTO. TITVLVS XIV.

Interdictum aliud iuris, aliud iudicis: qua distinctio exemplis declaratur. h. d.

Habent Ecclesiastica interdicta cum excommunicatione multa communia: nam & illorum alia ipso iure inducuntur, alia iudicis sententia. Iuris ipsius dispositione interdictum inducitur, veluti cum civitas, vel universitas in electione Romani Pontificis servanda non servaverit, aut in necem Cardinalis aliquid machinata fuerit, sive ab Ecclesiis, vel personis Ecclesiasticis aliquid extorserit, aut usurariis domos commoda verit. Item cum in Ecclesia sanguinis vel humani seminis effusione polluta, aut simoniacè consecrata, celebrari iure vetatur.

Celebrans in Ecclesia polluta, vel simoniacè consecrata, non incurrit irregularitatem: scilicet, si alia ratione violat interdictum. h. d.

Et e autem inter hæc differentia non modica: nam si quis in ea Ecclesia celebret, quæ vel polluta sit, vel simoniacè consecrata, licet hoc temerarie faciat, nullum tamen ob id irregularitatis laqueum incurrit: is vero si, qui scienter celebrat in locis alia ratione interdicto suspensis, irregularitatem incurrit, à qua per alium, quam per Romanum Pontificem, liberari non poterit, nisi aliquid super hoc privilegio, vel iure muniri fuerint.

Quid sit iudiciale interdictum. h. d.

a Cex part. tua. ext. de off. ord. b Clem. fin. eo. 11. c Can. si aliquando. ext. eo. 11. d Cui qui. de sent. excom. in 6. e dist. asp. 11. qui. 5. fm. f dist. can. u. qui. 5. fm.

Iudicis sententia tunc inducitur interdictum, cum competens iudex ex aliqua causa terram, vel homines iuris arcendos pronunciat ac precipit.

Raliud est generale, aliud speciale. Generale interdictum est, non solum cum regno & Provincia, sed etiam cum castro & villa divinis interdicuntur. Speciale dicitur inter plures Ecclesias pauças, vel una interdictum.

Interdictio loco principali censetur interdictio accessoria vicine & contigue: & dispositio iudicis non debet post reddi casum. h. d.

Et si quidem civitas, castum, aut villa a generali beneficium interdictio, non solum quæ murorum continentur ambitu, censentur interdictio supplicia, sed etiam illorum suburbia & adificia b continentia: alioquin si in illis locis possent licite celebrari. Ecclesiastica enim facile contentum possent. Eadem quoque ratione si specialiter Ecclesia sit interdictio supplicia, nec in capite ius celebrari, nec in coemeterio eidem Ecclesie carnis sepeliri poterit.

Respectu personarum interdictum Ecclesiasticum est frivolum interpretandum: & unus non potest pro delicto alterum communicari. h. d.

At non, sicut in locis, ita & in personis lato interpretato: ideoque c, si sententia interdicti patet in populum, clerus interdictus non intelligitur e converso: unde interdictio alterius ad deum non ter admittitur. Sed & si propter delictum domorian pro pecuniaria causa sine speciali sedis Apostolicæ patentes literas expressa licentia, interdicti fuerint non poterit vel rectoris civitas sit interdicta, vel culpabiles non existunt, alibi divinis licite celebrantur, nisi cives quoque propter dominum, vel personam puniendum interdicti fuerint. Quòd quidem in excommunicationis sententia contingere non poterit: neque enim pro peccato unius alius, pura ipsius familia, communicari poterit.

Interdicta univervitate, & singuli de universitate censentur interdicti, ne interdictum reddatur elusivum. h. d.

Tem d cum loci aliquid populus Ecclesiastico supplicatur interdictio, singulares ex eo pensiones, quæ interdictas esse constat, ne sententia effectu careat, non debent alicubi, casibus expressis à iure dumtaxat exceptis, audiri divina, vel Ecclesiastica recipere sacramenta: cum in notorum auditio, & sacramentorum perceptio populo, et univervis, non competat.

Regulariter tempore interdicti parvi qui baptizant, dispensant, & verbum deum audire. h. d.

Recepti e verò casus sunt: si quis ne suspensum, christiana- tis, & penitentia faceret, autem, vel ad verbum deum audendum admitti velit, cum si infirmi sint, quum si sint in bona valetudine constituti. Quòd tamen in his, qui interdictio causam dederunt, non obtinet in infirmitate sed in eis Bonifacianæ f continuationis forma observanda erit. Quæ & alia quardam interdicti tempore tenè benigne indulget, ut ex ipsius constitutionis perpetuonore facile appareat poterit.

Tempore interdicti potest conspici sacrum Chrisma: sed vobis extrema, Ecclesiastica sepultura, & divinum obsequium participare, nisi concessa quibusdam sint ex privilegio: & vobis interdictum incurritur excommunicationem, non absolutionem per legem. h. d.

Velut g igitur interdicti tempore iure Christiani utimur unctioe, sic licet regio sit interdicta

a C si civitas. de sent. excom. in 6. b Corrige sent. de sent. de sent. excom. in 6. c C si sententia cum veri. de sent. excom. in 6. e C responso nostro. ext. de sent. excom. in 6. f Ca. quoniam in. de sent. excom. in 6.

posita, Chrisma die cenae Domini posse confici dubium esse non debet. Vnctio autem extrema, & Ecclesiastica sepultura, & divinatorum officiorum celebratio tempore generalis interdicti omnibus denegatur, nisi quibusdam, quibus id ex gratia certa servata forma conceditur: ceteri autem sive clerici, sive laici, qui interdictum violando neryum Ecclesiastica disciplina conantur infringere, quibuscunque privilegijs non obstantibus, sententia excommunicationis subijciuntur: à qua per sedem duntaxat Apostolicam absolvi poterunt.

Appellationis praeiudicium violatoribus interditi minime suffragatur. h. d.

Nec aliquid violatoribus proderit, quod appellasse, atque ideo se interdicti sententia minime teneri contendant, sicut enim post appellationem excommunicari non possunt, sic interdictum, cui ante appellationem eos constat esse suppositos, declinare nequeunt.

DE SUSPENSIONE.
TITVLVS XV.

Suspensio est duplex, ut excommunicatio, & interdictum.

Suspensio quoque alia est Canonis, alia iudicis, sicuti excommunicatio, & interdictum. Canonis est, veluti cum quis ob Simoniam, vel ob notoriam fornicationem, vel aliud crimen ipso iure à sui executione ordinis, vel officii arceatur.

Ob mortale peccatum non notorium est quis suspensus, quoad suspensionem non quoad alios. h. d.

Alii à crimine per sententiam, vel per confessionem factam in iure, aut per rei ipsius evidentiam notorium non fit: & si quilibet pro mortali peccato, quoad seipsum, sit suspensus, quoad alios tamen pro suspensio non habetur: ideoque in officijs Ecclesiasticis vitandus non erit.

Qua sit suspensio iudicis. h. d.

Iudicis suspensio est, ut cum sententia quis ab eadem executione ex causa remouetur.

Suspensio solum ordinem & statum Ecclesiasticum respicit: & privatis praesupponit licentiam. h. d.

Et autem suspensio (velut Ecclesiastica censura considerata) respectu quodam aliquantò quàm excom-

municatio, vel interdictum, strictior: quippe quod & excommunicatio, & interdictum non solum clericos, verum etiam laicos innectere possunt: at suspensio cum nihil aliud sit, quàm inhabilitas quaedam ad exequendos ordines, & officia Ecclesiastica, nullos praeterquam ipsos clericos attingere potest. Nec enim ulli ejus ordinis, vel officij, cuius est penitus expertus, administratio vetari & interdicti potest.

Ingerens se divinis, incurrit irregularitatem. Et quid sit irregularitas. h. d.

Cavebunt a igitur Clerici, Iudices, & Ecclesiarum Praelati, ne poenam hanc suspensionis incurrant, scituri, quòd si ea durante sese divinis ingesserint (secundum Canoniarum sanctionum tenorem & distinctionem) irregularitatis laqueo sese involvent, à quo interdum non, nisi per summum Pontificem, liberari poterunt. Est autem irregularitas, nota quaedam, seu Canonicum impedimentum, ex facto seu defectu proveniens, quo quis tam ad Ecclesiasticos ordines promoveri, quàm promotus in iisdem ministrare prohibetur. quod qualiter accadat, tam supra ex primo libro, quàm etiam ex varijs Decretalium locis facile est legentibus cognoscere.

Episcopi & superiores nunquam incurrun sententiam interdicti, vel suspensionis, ipso iure, nisi de ipsis expressa mentio habeatur. h. d.

EA propter optima ratione Innocentiana à constitutione cautum est, ne Episcopi eorumque superiores ullius constitutioni, sententiae, sive mandati occasione, interdicti, vel suspensionis sententiam (nisi in ipsis de Episcopis expressa mentio habeatur) ipso iure incurrant: esset enim hoc nimis periculofum, ob Pontificalis officij, quod frequenter exercere compelluntur, executionem.

Explicit liber quartus & ultimus Institutionum Iuris Canonici: in quibus, si quid diversum Lector invenerit ab his, quae in Commentario jampridem edito delineata inveniantur, scito ea Authorem, cum ultimam Operi laudem adhibere, meliora secutum immutasse.

a C. i. in fin. & c. i. cui. de sent. excom. in 6. b C. quia periculosum. de sent. excom. in 6.

a C. fin. extr. de cohabit. cler. & mul.

FINIS.

